

Изд. 4000

ЈЕЗИК
ЈЕЗИК МАТЕРЊИ НАРОДНИ И ЗАВИЧАЈНИЛ
ЈЕЗИК КНИЖЕВНИ

114

ЈЕЗИК
ЈЕЗИК НАРОДНИ, МАТЕРЊИ, ЗАВИЧАЈНИ,
КНИЖЕВНИ ЈЕЗИК

Скоро да је сваким стајењем речи човек или језик. И човек и језик је суто разните ^{бум} најважнијих ^{чак} узаких пропластим. И човек и језик у свакој својој фази, је суто пројекат свога властитог стварања јавностварања. Човек је онакав и онотичан, макар и нотичан је сам себе начином језик је спољашња вођа свога човековажништва и живљења. Свеест у човеку и живом језичкој свесности то је највећи јелко. Ако смо примили то је агрегат свих што можемо, једно, назти о језину војставом имен и о човену и стајење. Као најемо језик који припадају сю оба света. Ноја га света? Језач је онај чија гравнична линија, чији хоризонт значи језично кретање из свакога узана од свакога човека расправљавање и свељуске потребе и интересе. Као се тајнија тај хоризонт пређе то је трансцендентија у јојуги свет. Тада је свет може бити једно и сваким близу оком првоме а може бити друга, или сваким узаком од њега. Ставу ој речи трансцендентија је у нас чистота скобовског поса. Поза и напред које и иза која нема ништа. У га горња разређа наших свећних шкоди иерархији се никаква философија па ни воло важна философија језика. У животу нашем немаји философске контроле никакве па је језично философске контроле ^{уједињујући} исти о једном, па је један философски ток у јојугу се и сконцентрише. Као најемо трансцендентија то не значи да смо са стајом свештун и живом језичком свесносту запутити се до престола Бога да хорода вићета да војска свете ни до блајежних мученика други свет је прости трансцендентија прекорак потамо, с оне стране обичног хоривога па до тогде штује и до тогде стигне. Језик имати стегнути и скочнати то је језик сигнатних значења речи и броји то је свакоминутно средство за свакоминутне потребе и атоупотребе језичком и миньм у мејом најужем нашем живљењу. "Имот то је јојуга симтеза и језички човековажништво то је јојуги језик. Обичан језик је структуре највећо

ИЗИ

књижевни и уметнички језик то је суперструктура. али има нешто језичко
што је инфра-структуре, и ту је сва муга сај рах и напор око језика да може
постати језик уметности, језик философије. Говори да те ваким реч је ханак
ко грчкога мисиона. Свейстим језиком једни читаву музике, други записивају
кој нас још увек шта пре стигну, трећи испитују се сестиме стране књижевности
са комплетним стилом живљења, четврти брођају без прелаха ој ^{неј} Београда до
Новог Сада и преорују, нарачко, папијомоћи него уз чиче етикете сву похитику
све вруштевни живот сву књижевност и уметност. О је језик књижевјезик, не
вероватно, музике да је човека немогући ћутати, језик који не требаје никаквог
Пут, да говоримо с Еуклом, језик који не воли никаквој стрси от ранга и мате-
рије. Језик који је ој категорија инфра и супра, то је језик књижевности
језик уметнички, језик књиге и праторства језик тражених облика, тражена з-
звучка. Језак и друг језик обухвата покрива симуласне, апсолутно све што
јувесно, и даје акције, чланове. И језак и други језик је њуска и љуски
неизбежна ствар. Само што је око чите тештвина нашега живљења а ово ви-
ше квалитет нашег живота. Философи разликују оно што би се у нашем језичку
можда могло назати: разговор и говорење. Говореће имајући темпо брња-
чица, речи испаљају као зоне кукуруза из круњаче. А говор то је око што су
стави Грип знати под тогос и тогом: реч са својом структуром апстракт-
ном системом под тогом разговор који је размишљање /искусија анализа, спрха.
Али тако или тако, или рано и тајко нео је човек језик. Да би човек гово-
рио треба језик. Да би човек писао, треба језик. Да би човек мислио, тре-
ба језик. Да би човек ћутао, треба језик. Ћутање је ствар велика. Латински
је реч. А латински значајни француски писац Матро / потреба име зија га
свет / писац је у својој великом делу о уметности:
Гласови ћутања и ово: Уметност / чиковица / позната је уве врсте израза,
апстракција и симбол. Човечанство оваквог гестимаражим говори језак језич-
ки језик али је чаробје велико пре свега израз њихова ћутања: "Буква-
литетује је ме житује као што Јупитер влаја." Јесте ли уједно осетили који
је језик је потребан за ћутање да бисмо потврдили Танилову реч да не ћутај-
ве великаствар.

она маја светлост угаси чак је ст норматује уима Јорданчева. — кој је зборни трајна и шта ћемо са њима првотак превод би био и из је уког комада се сјаја али га је ту сажетост сила израза, хитан у истину у чистоту у страву — гајије немамо га. ³ Ако статичке чете у музичи не могу ти исте чистоти. Француски језик на Ренесанској култи вика увис и у ширј једнако и како се темо говори стих поједије има шта да чује. Ума у кашљунче пречисто где и некиша из стога вика рата подизају сти јеши спиче в ако може и бада. Кромежњачност у стиху и прози и стадак изндрзак. Старински љути и љесовни речија у стиховима Франчуси су избрзили прерогави у међурама речија уметничке прозе. За љиче нео свет. Истине она чему су се они по свом обичају сами ~~изговараху~~ (Мелијев) / пренимајуће то су мање вана звржали у свом љивом језику да им се рате и може имају безброяј бинсирних форми за безброяј стихови ^{са семантиком} и исихатогије у свим областима вика и искуства. Тако и не звукчије ако знаш француски и ако си и Франчус који зна чистоти. Кимези имају љакију 20 00. илјеграма да науче ако чешћијати жионку књижевност или класичну али у француском језику треба знати исте тетике реченичних обрта. Стото није урату било и мити урату џесте. Као Франчус ³ иште добре каже или напише нико на свetu може бада. Француска реченица извршно француски мишљена писана казана ћутама то је уметничко чудо. Није ли Франчус био онај писец и песник који је каза: „И за шта немам токике смисла, нотике за савршеношт. Немачки језик је страшица дигма и грађевинар на јаритменској култи: јаритетрвачко у гаје без краја: „ма заставајам, же ма је читаваније“, нема распекта ох хармоније — никада комисао да те што се напишеше треба да буде читате јер је написано да буде читано. Трећи ријети текст Јосефа Хајдегера — највећи и он је семантик — о човаренном стварија у ³ Ничеовеј реченици: Бог је мртав. Ем је Евреј чисао ико Франчус си Хајдегер пише као да јаритменку култу он ко ће укуги име је да побеђени. Чиме више од немачких мислијана — тајвуче и паскини — употребљују ђаке чувајући убрзане именице које су изведе не са глаголом и звуком присуја, али су имене. Зато што је Хајдегер на јарном мести свога вика сајм унде ³ дајт уметничко требао израз стиковни да некако имакајући убацијеси у егзистенцију тајаје реч чес Гезерфене и била је јака купа то кре чисте заједне жада в ³ ико

у велики почет: тај ће вербене усе Зајце — и да. Или се око њега наћете
неки имамином фактичитет и практиката читава је да се треба мислити о могућим
истима речи и ваше скроме да истрате је да се треба мислити о могућим
изразима. О тој... Како узмете ~~лемне~~ да она она веома бујија јасна чутна важна чи-
њеница скоро требачем снажно постулат: да језими у основи је да исти фактор

живота и мистија иста међу људима, да они сјединују и разјединују људе. Јуни који су је исте расе имају исту историју традицију књижев-
ности усмену и писмену њихов језик везује их по дејаштва њега у конгресије. *Oni су у људи Noi, браћа, браће, веома људи, али људи други*

Бараково су једни у Азији, да затим у Јапану, сајали у конференцији три државе *Индјије, Пакистана и Јапана*. Сва тројина мени и из Кембрија што би се рекло енглески и назаду себе разговарају енглески.

Заглавља се човек у түфетограђију и исказује читава магистерија. *Прогулка* при-
мер. Делати је кој чес био гост проф. и професор Радакришнан Иниџан. Же-

да сам и скромата се да овако каж бује критика да га заштити да га стави
да сви стишке ми бисме се за секунду ногнули и она бисме уајахети на
енглеског јарина и стави бегу на висини — првијатељи дејанији мени бисме
бује разговарати забављати се. Но прво зато што се Радакришнан мени брис-
шили само у критикама како се једо и чије мисам стишке. Даље да сам стишке
ја бах била да ће свој буквар један од свајих буквара, књигу чувао
нема чистог санскритског проф. Дејсма / *е укапишакама* 80 на броју

кој је он вакансне леке изложеби да и приказао *Ти* ми је биктар са
Бабијем и са најтешшим стражинама изложе огремајет *Татмик*. Укапишакама су
израдени на немачком језику а текстови санскрета су транскрибовани татмичине
маратне са известним звенима који треба да помогну фонетски и ликовни.

Чијат јући ту књигу готинама разгорита сам простије саглашавајући текстове санскрет-
ских појава аналогије помеђу другим језицима и мистите сам да у објављену
запитак Радакришнану пласти читеља. Не сакајте да гајете. Онога чуваје
бих ја јевиру да *санскрит Радакришнан* ће се увећио расхлађе, замислио

Ос јеши да сме створени да замачнути бисмо се и прети бисмо на гистарни кунеку
 да замаччане куне. Час то се мије стварно кунеките јер сак је са своји
Учеништвама остале корићи Оти настаде је и поче тога музитанија. Шта
 је то космополит? шта је то матерњи језик народни језик чак земаљни
~~Мис Булзурн инд?~~
 језик. Космополит си може бити по изједи. Дакашни чултурах човек чешо
 разуме ~~и~~ много чултре и разумеју / као три четири чултура на свет. Нека
 да је један оријент тај који је агајент као је њен савршенији космополит. Пук
 мије имао бога, ни уром ни свештеника ни религија, близнате да чак је језик
 од својих ученика је тражио да скаки кор са је кориће куће, ћути и мештари са
 себе вика са себе смесава, и можда ако хоће некаква чака локал је стигао
 космичком.
 У свом сјевијеву са руку смета, у свом истечи космополитком. Може
 се бити космополит ако је чако Петога века куповао и мана ~~живое~~
 и радио у различим земљама у различном континентима. Наже се још да је космо-
 полит човек који зна чако језика не шаки се, зна их густо их и скаки, хам-
 чита, вети, разне чултуре живи у ћелији која се отвара кроз многа врата у
 свет. ~~С~~ су те ипак само сбере живота и живљања. ~~С~~им сбераја се њуки и
 играју, мане или вишебољко, или мане или вишетвртако. Трачни се сбите а
 ако је истакнути талентом или именом, вети се похватали шаконом крви у
 Шакони, не вети му нају чако чими. али шакон вети да се похватали са вратским
 крви у стакним жичама. ^Гесник Мачко је се увидеје је се врате је се врате. Гоген Трачни
 стикер стишаје на острву у лихом оквиру, али да краје писац писац да се сече
 француском језину и мије тражио да га мртва насе у француску. Други кројчи
 вен чакон да каленке вети не стаки чако трачко гроб крај котловина да је и
 честа саски басистички обичај и пух трешак да чаконе који вишне пису
 нике и вишта именосе у стакним. Конкорд је њен чако вредност и чак стишаје
 в Енглеску и чак је пресао изабрао је да чаконе са гласки, а чакони чакони
 што се језика тиче, беће да је писац пољски. Чакони чакони чакони спасе је
 в чако Русију ишао тамо вети мије честа да писац руска, а чак је честа из чакони
 своја фаза писац чакони француски, оних те мије бите и чак француска чак
 веје чакони Рака. Руки су познати чаконијети, кројчице да таче и именат
 ски говори вишне и много језика. Они чакони книжевност и чакони и разним

У шкотама на буржумии не сакију највећи и ~~највећи~~ мачу књижевнимима.

затим тиче разбојник тај спават са чиновићем, чиме љубави за јерик њеног већа бадаје да уник чаше и чаша првакашије и првакићије говери. И при разговору је системски и истражив ступа себе, и ступа саговорника или саговорнице себе. Ч то тиче вејсље спава и систематске читаве као глас текстова у матерњем језику и чиновиће чине јаш немих језик читаве током свајуних страних текстова. Речници имају устављену реченичну мрежу као и чиновији ритмичким изговарју чешти са звучима језиком првакићима чашу. Ње је спават и читаве ове чиновије која нам музинира у групама.

Сасцим је тако, да кутија је као Франчина једна, кутијом и инструмент и једна
чамчаничка стапија, и кртичарски појас, Моравчак. Као кутијом Франчина
преглеери, властова се развила. Није увек тако било, вије увек властова шап-
бандана.

риски гетер и ангел Четврта су чаритабилне, заутврдне, разонравне, ундре-
се да је то ствар њељ и смисла. Тај језич који је склоно њељима и ундре-
уметност утицај је на поезију као танку, на превуз као танку, на једну матичну
и племенитост који се стави баш као највећа као Франчина или Франчуски от-
вори уста и врат и васких ветор спасивним системом превукнују језин језик
И јесу и житње боканије у чланку Франчину. Првако, чим је Франчуски тра-
у тек смислу страган програм, а чим је, скоро да наконе, сај појтих ундре-
и способности и лужност и способности консерватористе, Франчуску језик изан-
израђеју, и то је чар. Докрећите женике, ту га Радију увеће као на њенијеј
станиби се говори као јест јарока бар, слушате њељику, и слушатите јеј
њељибу јен макар у јењини не уијете Франчина или Франчуски чакад са
кој рачнице, ии стамете на изразав и знајте што је то језик шта мора да
чачими от језика. Тај Франчуски језик, жити се среје жени жити у низви
иа прехаје, он се стиче, јењане стиче, што б рече Лета; и ово шту си нас-
стинети и стећи.

стети, мораш женове стећи а да је жно женаз је у врхуну геј-ару
франчуског језика. Боњјат станиба се може називити тај израђен језик, или
часта у Франчуским режимима, рениме, у роману Ијују Прине крај тај сасцим ук-
уханске говори жене која је конкубина врло кутијомог професора. Зато што је
тако изразито и драматично да је неки смисли да једини тајном женам врхти

које је приказан на текућој илустрацији—зато га је тако чака разбогати изразљавати убити. Нема језика који се не може говорити и писати у живом или у мртвога књучеву: живење је квалитета љубави и квалитета среће, живење је по стварничком чакен једнак за свакога риба што је то језик, и шта чакен јесте и ови кај говори.

Француски мисли који сјајно говори и живеју их је! / како је стара лобрга збороваја али који је јеговске сластице је спљеје страсти и жаргине па и они чују већиту хурбу џњенкову, како

чакен се блажено касније неко се само мржне блажено и благодарно каснејето онј који језик не само слуша и прими његов језек и мије и немисти јувачи језаму¹ су вратило са звучнога штеде, и ужасно се тешко преводе. Јесте да у речи ^{гроундбонд} мистични стат значи рупи, а реч те званије поклоњен, љежио тихо, али је крајни илегична комбинација да се испрео тога штаду још кваслага ритмичке и мелодије и да срећни стат сирома постални стат ^{чији} штоб језика је иако пре свега у звуку, ^{друг} једнако тежак којим звучане меси смисла. „штоб језика са звуком помимо иже и ритам који сирчава да звук остави, да изда ¹⁵ ритам меси и распевајуја техничку звучину тако да се отпраје чује, и то је онда бермуда облик ритма у речи ако је уважи в реченици у језику. ² да тај обредни ритмичке квалите затиси онда забранута веза у реченици ^{затисе} се претворије у излагачу текстова. Да чуји мистични ја је у француску реч ^{ендандон} мисан са етичним осећајем језика створио измислије, комбинације. Северни језини, као и њуши који их говоре, не осећају штоб језика у тајкој мери као звук, њима и као ходе да су хуманистички као малочас онај Француз њима треба ишаја, склонијашаја, аргумент. Наравно, ту су њуши као ствој љачки међу језичари и та разлика је сама у томе да велику славу била језика, и ^{тебе} вавилонске култе. Бига да ходи некога да шаљиши забиљко ^{намера} што нема вакојко смешај-клате: чије ли то да избунђујеши си мртве да струка квалише. Сјајно је и то чотев у гласи у грчким, са спремом и хушом, ради шта то се срећим, чака и тачне и са објектом, тако превести. Да ће поетичности, као који бива измирују се у чечем тројем, заједничког

8

Сада је имен глаголи штед јак че у звону и смислу који користи овај звук.
Ова енглеска категорија је сва у језику и звону античко-романском, у не би се
једа тако сече и и касе шиба-чешко-енглеско - траја разумети у тимни тими енглес-
ког језика. Кругли енглески језик ~~хеминс~~ снажни баш звучна језичким нави-
тима за смисао и сникање стручни се чешком и искључиво античко-романским
речником и семантиком. Културни марки су разните навигацестима и јези-
ниме које стечеће боке натпују већ у средњој школи читаче питељатура на је-
зинима старијих книжевних епоха. То открије чаке са чиновни језички разви-
је у сланом смислу сваје прираје и које је корист за мисле и оваторе да
називају прве линије и ритмеке и облик истога језика у разне времена
чаробнога живота.

Зашто је ова широка тема чак и већим делом изостављена обрађивања
тима имаје да пратију уз тој напоменатој конкретној теми која је у свем сту-
чавају наша тема разнородна? Зашто Величанствене чудотворце је на крају користила треба-
ла буле реч о книжевном језику, једном језику четврти макар речибични? Зашто
шта савка уж и специфична тема треба да има у свем темељу појатка из
шире теме, напоменатој величанственом темељу заједничкој људском. Сремнији-
са говори о свем народном језику као да пратују говорите о стручном јези-
језику. Не може се говорити о книжевном језику, ако се претпостави да је говори-
ше о народном језику о тематским изразијима језика језичке заједнице. Као с-
ре теме суви не један језик око се не може заборавити о том језику
језику о јеричким ситуацијама тога језика, ако не говори о животним, си-
туацијама те језичке заједнице. Тако ситуације изазви и прошлост и саврем-
ност и традиције и актуелни културни и политички живот језичком рејију, што
смо у широј теми већ напоменули као основу, ако се не узме у обзир још неки
иа свет и на себе у свету те језичке заједнице.

Међу биљварске негатке у земљи која се у свету и
који су ће зове Чугастовоја, снажа струјећа. Веома и честитима, јаким ћеса јези-
јејимственим ставом према својим и према унутрашњем свету, који је земља то-
та је уржава једна органска организација нација. Још у једном смислу сва
уржава чини њену органску категорију: ако се извади некија струја и

најелигитнији који су грађани ~~дугостевија~~ — али они знају за чако своје раније
из старијих монда ~~дугог~~ најмножичније привлачништво — ако се то изузме све наре-
ди ове земље настине су у смислу расном сеју су ~~човеки~~. А када тајки сеј
расне објетићности објављени су још истом културном тековином мачих
нареџивањише једну политички смисливију ученорјачког штапа, једну почитну
смиријија сопијаистичког уређења и јаким интичким вером и прогресом:
вргати сејајење на сваку ченку и најбољу. Кто би дакле ~~записчи~~ кеснич
Сен: Народ се ~~погоди~~ или ћеме умрети. У оваким покрајинама ~~запади~~ које
су се јеја стегнуле у некима раније и ~~западијима~~ на њима у којима живеју
еви заједници сачињавају шест република, шест народова сваки се иначем стабе-
лом да у склопу ~~демократичне~~ заједнице слободно укасају они сеће, самима с-
бам. У шест република у шест република се оваким тешким простињама и разним
локацијама бербама за чакијање и тројење и ~~чакија~~ ~~тако~~ културни прогрес
и наративни континуитет — оношто је утицај виталичне оркестарске: споразумим
и се у мајоријаја време неколико заједничких бербама ради заједничког
астабећења и потом заједничког тирета и дуга, у смислу докажи индивидуалност
ако ту уређенак који то мака бади један ногатек објектареј штако паде земље
он ће открити чеште оркестарске: дравче чини чеште пјавице да буде јакан скла-
јењу снага пјевача престо. Нарочне инструменти су различити и ако сме
намети да је добро наше овога чини који је се са појавом најмножичне сваки разут
тат ~~који~~ је јединак ~~најма~~ у мајскуноплеменујај заједнички оркестрованој заједници.

Занимљив је да потражити мишљења о љубави се окоју
стражаре који су процењивачи све револуције тврде углавном да је моримара.
Да је један од стругига први мишљај око њему стварностима, времена и
изразнијима онако: Највећи је је Словенија највећа Панонија, највећи
и најбољи Југословени су Панонци, Сарајево је знатно историски град / да је за-
равају маказа атентат / а бубровник је бубровник. Ваши чеште кроје да могу
што-имају они често мате ћутања, очадете руке као Питат и потчишете
би га углавном тврде похнати и углавном тврде поховано. Истински, некада
саме истински човекистини чеште карактеристичне историске уметничке кни-
жевности, када и време јасније најавио да ће откуда да и тражити да је моримара

10

и в руку по једној замчи макарој чврстим вратним заживима скреће прсте и зато

такво или бар нешто читкој. Не може се ти да се утвђује и да се обиди

посмотревши это на зеркале. Помимо этого и из статистических данных

контрольским слово, что никак VASSILY VENI не су б въ БИЛГУЕВИХЪ ЗАЩИТЫ

западната училищна езикова линия на съвременния български език.

јерина јувачих Скокова и имају већ симболи свог националног језика или га

издѣлій на пакетахъ. Съѣзжаніемъ на крайнемъ зданіи бояръ у присѣмъ пакету

Итак, в Аустрии и Швейцарии, кроме Германии, они сузились до наименьшего количества.

нега, калоңынан. А ^Мысалынан көзің жақсы шығынды менен рахиме ^Сабынан

¹⁰ Благодарю за ссылку на цитату из письма А. С. Пушкина к Е. В. Воронцову от 15

Digitized by srujanika@gmail.com

Washed yesterday, ready, packed

one from Jerome L.

стране она четкои разделяется на три основные группы: восточную, западную и южную.

и питају се јависе "Грејт Тих Шоу" око чега се јављају симпатичнији

и са тој је једине—атлетичар је је био најистакнутији

и разнородных снаре национальности. Обычай же эти обстоятельства тесно

ни востршка севернија ни је востршка близина севернија са сните јединим

местом в группе новых гаевских — южных краев сме на южных группах

ПРАВИ НЕКРАТСКИ ЈАРОСТ СВЕДЕ ВЕЋ ВАЧУЧНО МА ГЛАВАКУ РОУГИМ КРАЈАМ ОСЈА-~~ДАСТИ~~

анастичка и витре извужености елегантне на крајем југу Венеција. Две из

изважена страна је разног вједо Јахонинска обала, са примерјима

пристежиши тима, остречким ухом сима гда имају сакаје чвршије на море и у вазни

СВЕТ ГОД РАСПУБЛИКИ СЛОВЕНИЈА ХРЕСТСКИ ПРОВЕРЕН, А ЕВАНГЕЛИЧКА СПОДИ

је концепт зетворен за чинења паморите стварите, со суштини који нису

Марсна аудиция без граничните наименования и осъмнадесетнинамето са същии съзидателни

СЕВИМ ГРАДИМУ НАШИХ ВАСТАВА ТРАГИЧИЈА И ТЕМЕТИЧИЈА. ЗА ТИМ У ПРОФИЧАСТИ

разіємність життю та судьбами, які усіх у нас відбуваються, залишає

и подаст виновных в имевшихся недавних сроках и проявленные суммы

СУВРАТНОСТИ И ОВАКУ МРАКОВИЋА МУЗЕЈСКИЕ ЗАДАНИТИ. ДИПЛОМАШАЊЕ О РЕДАБИЦА
БИЋЕ СУ ЈЕСКЕРА САМОСТРАНСКИ КРАЉЕВИЧИ. АКО ЧУВАЊЕ ЖИВОТИЈИ МИ МОНАРХИЈА И
РЕДАБИЦА, ЕТИЦА МАЧИЧА ПРИКЛЮЧНИЦА ЈЕЗГРОМ У СЕБИ ЧОЈ је ЖИВОТО САМЕ
У СЕБИ И ОД СЕБЕ, СВОЈЕ МАТЕРНУЧКОМ ЧЕЧЕМ ТАЈЧЕМ СВАСА СА СТАВНИМ МАЧЕМ
ЈЕДНО ВИНАСТИЈА која СИГУРНО НИЈЕ ЗНАЧИЋА ИЗВРАДИ СЛАВЕНИЧИ — ИЧА У ВАЧИ
ЕКУИВАЛИЈИ СВАРСА СВА СРБОВА и ПРИЕДОВА ВАМ ~~ДА~~ УСТРИЈЕ ЛЕ КРАЈЕ.
УСТРИЈА ЧУВА ЗЕМЉУ, И ПОСТАВ НАНИ НАС СВИЈУ, БЕЗИМЕ. Некада је Фернанд
Рихтер најиској истористичкој врху БИЗАНТОН И ПЕЧИНЕ БИЗАНТСКА ПОУ ЧИТАЊУМ
И СРЕЋЕ, што му је проплакт светске историје пријатеља. У БИЗАНТСКОМ
ХОБА је УСТРИЈА је спасава у свеја жиљачких земаља, и тамо такаме значити
И ПОСТАВОЈ ВИНАСТИМИ И ОД БОГАТСТВОМ ПОРАСЮ СТАВЉЕНИМ НЕСВЕЧИМА И ОД ЧУ-
ВАНИЧУРИ НЕШТО СУПЕРИОРО. ПРУСКОЈ која је била сва, не само стапбина БИЗАН-
ТИЈЕ његов инват чиљ. Нагризава је УСТРИЈУ и СТАТИЧУ НАЧИНА НАЈРАЗАВАЧИ
У ВАБРЯНСКОМ РАТУ УСТАНАСА, ОГУРЧИЧА. Нака Фернанд Рихтер: ИГРАЧИМЕ НАЧИЧ-
ЗЕМЉУ ИЗ САВСА НАЧИЧКИХ ЗЕМАЉА ГУРЧИЧА је и МЕДУ СТАВЕСТВА која је ју је
НАЈЗАХАР И ПРОГУТАВЕ. ИМАТА је да УСТРИЈА И ПОСТАВ ВИНАСТИЈУ, И ПОСЕГУ У
ШТАКИЈИ, ТЕ ИСТА У ИТАЛИЈИ, ПЕЧУНАВА ХАИ И У ВАЧЕНОМ МАКСИМУ ЗАСЕЧИ-
СТЕКИСА И РАПЛАВА ЗАСЕЧИВАЧА НАЈРАЗАВАЧА НА ВАЛКАНУ ГЕСИЧУ И КЕРНГОВИЧУ. ЦА ОЖ-
ШТИМА И УСТРИЈА. ~~ДА~~ БРОХАТ је СТАВЉЕНИУ ХРВАТОВИ НАГИМАНИЈУ БОСИЧУ И
ЖЕРНОГОВИЧУ, ОЈКАЧИЧУ СВАЈЕВЕ ЗЕМЉЕ И КОЈИ је је била и жиљака и бенога и
ЧЕК И РАТИЗИ, алије камен наша ироћности јужних СА И ВАЛКАН САМОСТВЕНИУ РЕ-
ХАРНГОГА И КИЧЕВА И КРОЉЕВА/АТИ НИЈЕНИЧА/СВАРСА БИЋЕ ЖАМЕТКА /УСТАНИЦА/
ПЛАМЕНИХ НА ТУРНИХ ВИБИЧА/ МАЗ ОДЛУЧУ СА СТАВЉЕНИМ МАСТИ ЉА СЕ ПАХИ
СЕ ЈЕЗИКОМ. Нада верба и и два ју. Ассоцијација разлога
корупција

Србија имала своју историју Датманија свеју, а таборски свеју, у ти

Богдан
Брајић

СВЕЧАТА ИСТОРИЈА КОТИКА КУЛТУРНОМ ВЗИЧЕВА, ТА ПРОГРЕДИВАЊА НА РАЗМЕРУ И ТОЖА
ЧЕ РАМИРЉЕВ И ПЕРБУЋИЋ. Дубровачки ^{ФУДБАЛНИ} КНИЖЕВНОСТ ДУБРОВАЧКИХ
ДАЧМАНИЈА У СТАРИМ НАМЕНАВАЊАМа је, аРИГИНАЛНА СВОЈА, ТО ЈАКСЕ КИНА. СПАСЕНИЈ
ТИХ-ВЕЧЕВА ИМЕ КНИЖЕВНОСТ СА КРУНСИМ ИМЕНИМА. Хрватска има урбани нивози
ЗАПИЈУ МАДЕРНОГ ТИХА ИМЕ КНИЖЕВНОСТ. ^И ПОЈАВИЛИСА ИМА ЕВА СТАВЕЋА ЗНАЧАЈНОГ ОДИ
УВЕД ЧУДНО ЧУДНО ПОСЛЕДОВАЊЕ,

СТИЧАРСТВА КОЈА СТАЈИ СУ ЈОВИЋИ. Стубија је са тимаком ^И ВРАТЛУМ НАСЕВИМ ИМЕ
ВОДА ^{ИМЕНСИЈА} ЈЕЗИЧКУ РЕДОВИМ ВОСТАЈИМ ТАКВИХУР-СВОДИМ У НАЈКИ МИУРДИЈИМ
ЖАРОДИМА. И ИМА ЈЕЗИК КОЈИ је ЈАКСЕ СТАЈИ НА ЈЕКИМ ТАМЉИМА ЧИСТАЋЕ
ИМЕНИМАНА. Баска и ЦЕРНЕГОДИМА ПОЛИШЕ УЛІБОЉУ ПРИКОВЕ ТИХ СВИМ КИНА. ЦРН
Гера најмања најмачтељунаја избаци ^{СРДЦУ} ПЕТЛЯ. ПРЕМЕРИ ^{ВСЕ У ТА МАЧОГРА ИМ}
Макар да ће ^{ШТИ} бате честе 1871. највећи приступом највећи савремени
ВЕСНИК најмаркантнија књижевна лихтест штетога спасењеског ЧУГЕ. И ^И ЧУД СУВЕ
СЛОВИЧНИ НАЗВИИ ВАТАЧЕ ^{ШИЋЕ СМО} ПРИ ТЕМ ЗИДИ И МИСТИЦИ.

Х вису дужином
билој рукоју билој
чудни Чаквада

НО, ОДА НИСЕ КИНАС НА РАМИРЉИКОМ МОЖЕ И КАЖНОМ

МОЖЕ И СУШТИСКИ РАЖНОМ ШИДАЧУ КЊИГЕ НАГ ЈЕЗИКА НАГ ЕНИЈУ ЈЕЗИЧКИ УЗИЧЕМ
ЧЕЈИМ ГЕВОРИ ИЗБЕГ ВАТНАК БЕГ Немакоја је в жерни ^{САКЕ} је још Вејкотика и Хрват
Хрватска. Тад је уж јерим забег многостраности сунђира и живљења ^И СВЕ СТР

ЗИЧИ ЈЕЗАК ВРДЕ СНЯЖАН НАСФИЦИЈАВТ ЗА ЖЕНОВЛОСТ И СЛАЂАНОСТИ, ВАИ БУКУЋНОС
ЈАР СЕ СТАВА РЕПУБЛИКА ПОДЛУЧИО СЛЯБОЖЕВ РАГИЈА У СВАЈИМ ГРОКИНАЧА УРЖАИ
И КУХА. Тако разнокрски у свем разнитечу ми смо у језном језику изви
ВАИ ЈАСАВА ЧАТИРИ НАРЕЧЈА СВАРСКО ЈЕКАВСКА МЈАЧАВСКА И ЧАКАВСКА. ТА НАРЕЧЈ
ИВАЧЕ ЧАТИРИ РАЗНЕ облика више матеке речише која се једнакоја јавља и стејим
ЗАЧЕНИЧКИМ ФУНКЦИЈАМА И ЗАВЕ БЕЈИ ЈЕЗИК И ПЕВОВ СВСИМ ОВРАЂЕЊЕМ. Врло се је
јасно ћуја, и утиче на зицију: шта што мај че. У па дна постарда облика се

МОГУ УЧЕТИ ЧАСЕ ИЗА КЊИЖЕВНОГ ЈЕЗИКА АТИ ПЕТРИНА НЕРЕМКУ је СИГУРНО КЊИЖЕ
НОСТ, а ЧАКАВСКИ ВЕСНИЦИ СУ ВРДЕ ЗАЧЕМЉИИ И ЧЕСТВЕ ПАЧРЕДАК ЈЕЗИЦА. ОВАИ У

БЕЈ ЗА ЈЕЗИК, ^{БУ} МОГЛИ ИДИ ПОЖИМЕНОМ И РАСТАВОМ ПОТИЦА. ^И АКЕ ТА ЧАТИРИ

НАРЕЧЈА ФУНКЦИОНТЕВАНО МЊАЈУ КИЧИЈУ СА ЂЕЗТИКОМ И РИТМИКОМ, ТАЧЕ СМО ЖАРН

У ИНДИЧА, ИЗ НЕКОСТАТУЈАЊЕ шта је што зи симају затим поставимо на чисте иве
ЧИСТЕ ИЗЕЈКУ ЗНАКОВИ САВРЕЖИКУ ^{СВЕГА} ЗИДА НАМ СЕ НАДА ИЛИ НИНЕ, ТА О С ЈЕЗИКУ

X чији састављате и једините с њим.

страни није отекина кинеска, али с друге стране чуви саку и смисао саку
шава језика као неког уметности захвалствe. Ово што још траје кинески м
саку је знаћи разните начине штедија тог јединог језика који варнијама
јимаме. Ово чиме чистимо језик, чиме обогаћујемо језик чиме неправљамо
или наводимо језик, и то је необичне различите и највише карактеристичне раз
личите време завршту који из нас говори и време конфуцијански или шанцан
језику који тако обичајне и настоеће које разним речубинама. Он такође још
сајеном снагом: снагом љубави за она што је стое, земаћи, правило
неправљамо, али свеје мите блиске скреје за чако речено. Чиме се те може
ујединити; Сада са овим што онај паровити Француз обожавије јакре за све
које конфуцијански имена. Време експресији којијије и јединог људета, чиме што се
у позитиви и званични језик укључе конкретем и имитацијом, најти што се у
изјном језику утворије маким ректностима сукбиком, у смислу свега онаје што
човек језички кроз језик реалије достосебљује гени преција.

Мислих да је неправље ради да то ујединише, али
може свеје свега једак книжевни језик. Зашто мислиш тако? Погаје книжевни језик
језик је углавије главнији штампан језик, не говорни језик. Речи ће брати
брже назвати: то је свеједукативнији језик јакретни језик и др.
је онда да ли је напоменак или илјадерак. У иноштранску. Било би да се
свеједукативни свеје теме грејеју и книжевни језик чији су истоветни.

И је сте све ува иши све тоци и четири теме грејеју и книжевни језик је
исти, али паровни језик није исти. Но пример: Јакрејеју се језич
ним чујима и чујествима, читача сам оту у београду четвртина људи да им
ми парови — они су знаћи једак стоји језик — да парови сву реченицу
сваког часана увече онтебра. Они су парови сваку скреје истовратно, да наш
једак језик. Е сад ми ту исту језичку флексивну паровите написаће. Деб
ка сам четири речакије на нашем једном језику. Стих? Стих здруји теме ире
тичним фрагменту, то је језик чији се у паровијама говори у разним
језицима. Стихи су те буџе четири стиха, жити су те бити книжевнији, па го је

истине да сваки исто паровијек језик уједно има и стих, алементе стиха у с
у сваки и стихи висији зна је и знајаје баш у језичком институту, што

Има што смешно, што је тајната мим као житељ. То

ети звук је реч о употребима и преносима и сврхама книжевног езика уметничког језика. Потиче из једночаког писања. Најпознатија у Београду слушате синкапа који чита текст ијекавице писан и чита пачкиве и у поглођеним китка звуковима али је мучно слушати те читке. Њесаван писан штампа и Печатници писани објави и сучи се сконспиративно и уједном месту називају се којије на другом (Novi Sad) читавши се тргови буквално тога. Гупретник су имена Книгата из Копријевине и бите је разних приказа те лине симбола или начињаја симболизују се различим заједничким језничким. У истраживању је научност београдске школе која не има. Оправдативани је енглески и име називају је сме са сконспиративним називима Бенксијев енглешким. Други веће издавнице трећи трећи и називају. Сви је сигурно научнога заједнога интересовања да у текућем вечери све итузије заједно дејствују.

Греје писма татинина и грчкој. Видите преведен
грачка азбука. Чуји се по глашама јестно и друго чита се и јестно и друго.
Але ту треба говорити егзактно. Јестни читају јестно, други читају друго
а они којима са сасвим срејезно, тих је мали број. То су интелектуални
који читајући и стране језике или ако су татиничаре осећају да је то
је њихово писмо културно и светско. Ћиритичари се уврте на оноћи и су
се посврдно чврти речити за татинину и воле да праве је своју оствару да
је татинина испите светско писмо, или да је једностање нема значака, као
што је да се шеснаест потеза. Други читају татинину значајнија је то тати-
нича. Насе дуже се че обје стране језике, србска, чакав, ћирилица: нису могу-
чиј материјски језик да примим у татинини, али а они други че могу свој
материјски језик да примим у ћиритини. Неко твђе, а међутом то је јед-
једин. И све то и тако, тако, тешко тешко да је о штампаком реч, написано
брзо нечитко писано као што се то ради простије и једно и друго
страница. Треба склопити. Води се сам и чује југ стокенског изговора ко-
ји је Стокенер и татиничар и че је отворио писмо свога секретара чак
је, осети да преко та преко та преко та преко та преко та преко та преко
сабраних најбољих и другога страних били би они: Грчко писмо и засебе

нега нешто као јеванђеско ~~и~~^{ен}, тако словени и Хрвати, обратите пажњу из-
товарају њу ће тврдити нес њиричар. Гаврило, синици своје и изговара
нешто од обожета. Као јекови ~~Хрват~~, имају ју као јујије га ће па-
због тога имају примији ~~Хрват~~, друге фонетске ~~лије~~ и потубоде. Канке
су на око ~~лије~~ забуне у штампи. У грађини ~~Грчким~~ и ~~жанс~~ називају штампари
фрактуром: изтонђене углесте облике чијају слова. Латонија је копљаста
сабијенија, запрема, мање места него ћирилица, која има чешто онуклесто,
хонно, мало и егзистично у запремању простора. Латонија је према једном
читкој лено потенцијалнији ћирици, посматрано фрактуром. Грађиније је очија што запре-
ма мање места, да ли је тешче? Познато је да грађинари и стручњаци естетичара
у првоју слова разликују унутрашњу форму и спољашњу: унутрашња је она бетон
у струкцији коју затвара потпуно или непотпuno контуре слова. Спољашња форма је
ситује слова у прном. Ђотини немачки зору још и ~~надим~~ стог јер је има белине.
Ако се слова уметнички претеју исправљају ~~каторџију~~, скакају је и тешче и читко
и отворније ако има хаста белине у струкцији и стог чија је црта. Енглези и Францу-
зимају једину цртану структуру слова. Енглези су чврсто учинили због покривне белине
читање било тико тако читко, они пријатно. На пример, када нас ћиричаре ~~изб~~^{било}
се терапијакају, се учију слова из приказаној структуре текстова, нарочито тешче
испитана, и узму се структурници која су мегатине ~~техничких~~ пропорција у
пријатнији. ... ~~да~~ в школама се учи једно и друго али у пракси њих бирају једно
и и друго. Атоничке машине купају струге-нуџачи се називају, на постепено
забавне и вјезне компликују посматрано битности. Студент осмог семестра који
купају татинијом три године јутре до мрзка је ћиричар је био и јесте
пише ми писмо ћирилином и каже ~~да~~ сеам у песми тога ишах поете прост
затјубијен. Други пример књижевник има латонију, јиму али која не ка живи-
ве и појноси ни рукопис је избора ко је та су жеткови битна ствар у латонији
којег степена је тај текст био гатимајас, не би могао нико замислити
~~у било чим~~ да сеам у је је
жок то не доживи. Катим један позећи круг рођених ћиричара који синиш
ој генерације "о" "2 године п. зне знеј" ни за тајнији ни за старије књиге
штампане ћирилице и које не могу бити никада примије штампа, а без

без историског и културног датсификата који јуве не осетају, него сују
ој пејесет и брејко пејесет и је готина који су по оствани прешти стећи
нитилно на татонину и сматрају чирилити нечим пропонишнији ти ви си
заједња са првом рођеним татоничарима пишу писма и рукупис татонином и ти
се нађете у првом стилу без стиха и оглажавате татонином као да сте и
ви заборавоти на јуве то џонетски мака језик татонина који јути по
на свет. ^{ан} ^{нека садаш јасно} ^{одједан} ^{јасно} ако је вестли маскије била течењија да се свакома на јевну ^{јасно}
било би ^{јасно} зајимљиво да се покуша с гласачем у неким земљама. Али ^{јасно} извести
котико-тотико правилне разните как је ког нас ^{јасно} заједи нејсмених. Постепен
попис стечењишта показао је жалостан резултат, да је ово разгораве да пре
неког ко говина, ере темељног лечења нејсмености ^{јасно} да је то по нас ужасно
спор и што је тако минималан што није криј. Овај нејсменни не зна, не
осећа, не разуме шта је то писменост. Си имакомпетен живот, он се процеши
^{или и други} сакрстом место потписа слажно да ће води до спести и постраве потребе, да
што рекао овај из Одефора треба тријстотине групе да зативања шипка
да кажем ово нејмакије што утека тајено ког ^{јасно} музик време ће то остваруји
вреје са свим оним политичким културним културним обичајним условним, што
је чини време у току живота једине заједнице. И да кажемо да је заједнији ^{јасно}
јитогајем Русије да ће татиниште побејити. Добро, али шта ћемо са Јуком?
Сеј ^{јасно} био генијалан са упршћеном и чистом звуком и чистим ^{јасно} Мота није
Зер? ^{јасно} је ово писате писа кога Гриб бешти, који не право комплимен
те никоме па ни своме шефу Јуве, уписан је у Правопису постеже и глаја
бесмртни Рук, "ко ће то стучавио не ^{јасно} верује ко ће. Штајемо с Јуком и
шта ћемо ^{јасно} нејесакренијом звуком пре чеса решенијом! Име тека. Треба
је ^{јасно} татониште, које ће бити југословенска. Не ^{јасно} при том што ће то бити
побејити четврта у Сторијестри и њеја вјесета у Европи. И овај опет мака
неко написати "Требић как је то угостоен а неко как је то Џурс. Џако вјапи
Ниче немачки југословенски чешки пољски? Неко написати чијоли кога сав чи
мо, као немачког аутора, а како как смо га читати негавно као енглеског ау
тора? Развилонска мака је генијалан мит. Чеморија Јуве је највеће уво мака

no deer

680. се наука геотомија астрономија археологија, било уметничко питање.
Алтантис, неких грческих митова и били неколико катастрофи у расионали или
био је са земљом збје првог кругог трошег и саса чврштог међета- трбене-
те сателита око нас који се сурвала у земљу највећи уз катастрофу и чврсе-
јако простижи изразиве катастрофе на бели гранитније да море среће
том хиљаде метара и промени тиме земљу и највећи морави мора спасну раз-
лив ју се о опет света и чистане и низводајућа почке изнади. Али неко ити-
чешопретки и меморија ите и краја триста хиљада година. Ити може с обидом-
и овај кватриерни месец мора треснути у земљу и направити катастрофу којом-
ко ће честати и Вукове забут да заједњем стоге рати узимамо сви патините.
А када тај кватриерни месец затресне у земљу онај чији се неће вратити значај-
правље научна и срећна изгледа испитивање и истраживање старе српске књижев-
ности која ће ујако срећи бити у грчком писму, наводно љубом љелом и у грчком
језику, па ћео имати да учило компликована забуне и тако чако времено и овј-
ме сеп узари у земљу и забрише сме и ипак нешто ће на врх високога брега
иши у теку претидети, зидасти кулу јш када брегом да се птица створиша ша-
сигурније избегне и етк да вавилонска кулла гуна слакојачих избеглиција вечна-
појаве опт војти многе појаве у процес нове цивилизације али докаже
да њуска меморија спасе појатке од триста хиљада година и да вавилонска
кулла је темијан мит, тјемо боље разумети шта треба да ратимо или да наста-
вимо писати и штампати у њој забудуване исто јени, или да узимамо све са-
татичину а бесмртни Вук нека чена вавилонски култу која је текоћебесмртна
У овој земљи има способ културне љавите и језичине за-
све мајчине па онда тако и за све већине, земља је многојезичка. Први зато
што је Ватикан многојезичан а затим у оном јелу земље који је кошар у заједни-
ци посте хемототија аустрије а аустрија текоће била многојезичка. Већине
кине јаствар са језичима простије но за већинске Југословене. Једине имају-
као склонији језик језик својих конанионаца у скомплектним тојевима:
Французски италијани италијански други турски и т.д. Већина говори
три језика и већина у већинијелан српски хрватски српско-хрватски се прти-
хрватски са другим (другим)
и без пртице, а чврте је да о старијој важности оних српски и хрватски
измо се тзвено већ тежито некој фузији да чему се тајна рати са тима потој

ности, слобода у језинима, у најпренијима у забуцима, које само ствари и гледаше
демократско, него човечко мудро за младу државу и за народе који су на конци
конца једна раса. То има вредност и значај у највишем културном смислу
једине јанрске утакмице. Јер највиши икоју о једном народу, пошто све тојо
се живота и рата скупимо, ипак даје језик, то је ствар писмености изражаваје
снаге у свим обласцима живота и рата, књижевности, сваке све заједничко питање
језика. ~~Сваки~~ Препород у једном народу ишао је, и иже са препородом језика.
Ратко је ој језика гестопима, па то језика са говорним сигнатима, па то језик
који изисти значе за борбу, па то језика који ствара забуку. Тада прах
Забука, то је први велики препород једнога народа. То се у народу осети као
потрес. Као су стари Грци од 20 слова прешли на 24 било је ратно ~~изјави~~
~~а тада Колац~~ језичким, изражавајућим, опште културним проблемима, а сва је Трика стечнога. Ми
Вук још чујмо једно просветитељски. Најбоље преходе једнога научног умет-
ничког дела иду са реформације језика говорена и писана. Енглеси и Французи
једноје језике и исто стложене правописе. Уз то потегну потекле употребе
имена правописа, земља се тресе, рат прети. Није ли и код нас било рат за
спасак језик и правојој: изашли смо једно културно побеженоши. Још нисамо
једнојо разумети, ни прооставили. Данте, Кекелијир, Гете, Нишанин, то су ратови,
то су убијња копља, револуцији не били језик. Они који стечни поједици
једног језика и стечни теко језан језик заједнички, то су најближи родиши,
ближи овим браће сестара, и овога тренутка сви су по утвђеној схеми овога
порни за ње културно оговарну заједничку. На слободу у језинима не значи
шиљатим којем побожене границе, него значи утакмицу културну међу свима от
вседесе, а поготово међу свима от исте нације. Као даје онај Ил ногоран
још и пре Вугарима иступио енергично да Црногорци писци не имају заједничко
са Србима, вероватно онда ни са Крстима — шта је то било. Бого је убије
Узрен је био у главу и умру заједнички зборник који никада није постојао,
а Бугари су оимах Константовацки ствари ствари и сећају га се сигурно и узрас-
ио једнога пробног камена југосточенства. Слобода језан је при грчезу
културе једнога стабла културне заједнице, само због утакмице ту, а чиљ је
ако било могућно језан језик у некој заједници, ако то не оне у најјачој

језичких оних који су то прво језику. Често у утицајима Греја се својим
акцентом ~~језика~~ би остава усамљен. Ментескије се у својим персиским посницима
питао: Како човек може бити персијанец. Ми бисмо се гавитали. Како Ибрахим Год
ко преизвимо тако стиком иким метафорома богатом језиком како је могло
изнеговати немогући акцент, са којим љукструју сеје се за себе. Може човек
да наведе свога љуксту али не треба да чисти да је то вато што сеје, и зет
Ведајући да је увек време.
тако. Ох величине се уште треба чувасти и наје се начине, а наје ти када се
чеко њој чаметнуо и мисти да је тошта. Старогрчке ~~језике~~ добро ћети
да раздели сушта ~~језик~~ да ћочеми увек чешто прети споља или изнутри
да успут да у ствар језик чажемо: само је грчки језик раније у такве туборе
мисти и само таче увих могастворири таче језик. За истину која је јевасионског
по смислу и обухвату најпростији израз, овима сваком разумиши као што је ути-
чадија грома озимај сваком разумиши.. Треба да имамо своју везу са грчком која
писмо па потако и кроз ствару чамжарност и грчки језик. У класичним гим-
назијама икој језареа буке изистински треба наставјати са грчком језиком.
За оно што је тужно и иначе тектуално и уметничко најјаше и основно сми-
ијаји
путеви више у дуку.

Много се настоји да нас у том језном језику: да
је чамжарни језик напотни језик. Није сасвим тако. Напотни језик плюс уметност
језика коју користе писана чамжарност в то је стварно чишће језика стварно
богаћеје, чистота језика, граматичка правилност линија и стил. У недротном
језику је линија и катене или чепрвачина, или монотона често сасвим пре-
погрешна и за стих болна. Новине које се код нас пишу, непосредно кроз језиком
језиком, зато напечени ~~и~~ немају или је монотона ~~и~~ укуса. Стил у најшим
надржним језничима има само се тај стил, некако разликује по варијантама,
а строгости разликује од стила писане чамжарности где линији доприносе званич-
нокада читаве епохе језичке, свакако значе језиком богаћење и лепоту и сим-
језика. Тренутно ми смо у том недротном језику како се гавити у гравитима
Богаћеји се у новим, и старим
по шкотама и новинама, у језном очвјном ставиму. Породност језика варијација
изражавања, стоји на чулностима. Неколико завршних шкотских свечаности које
је Ратко преносио то је битљајност народна жајост сва четири републике.

Чечетови су били прво осмоуверени пљуштате је от културе и културни оз-
личних знања, а реченице су таки баштно изупотребљаване, а че јинкија са
српских и граматичке претре тачке некве часе гогина нисмо имали ни да у-
чимо. Нема језика понос на језик свест о томе што је језик, - че имамо.

Књижевни језик мора захтевати чорб-шици
захтевати да се чита. Народни језик то не мора, ни спесно ни настасно.
Занимљиво је ствар како у чисто народни језик чак показати језик чекају-
вите стражевој стил писане књижевности мудрост велике покажије. У *Свијет*
је језик народни *ум* туша и чорба *Гогићев* стил чорбак врто писана и да шта-
пу стилизована. У најшим народним *песмама*, где имамо народни језик врто-
и чорбак мудроста је стил књижевни *ум* и туша мудrosti књижевника који има-
је језик са величим стилом писане књижевности.

Не се сад боде приближено језику иницијално
су чим све треба публици у *итакону* и чете сазка *република* относно сваки
захтев и захтевни језик има да се потако идени, колико и где може идени
све показати и правосом и најнији и чорбаком да се идени у штампаном језику че-
го *распорде* чак и *новина*. Српско-хрватски језик, именитијан језик књижевни
језик и да честак, а тај је старији стил че је *егзистенција*, а че че је
књижевност. Што ради? Да је стара књижевност, тади забуда, тади и у мокерно
мишљењу и овени разлика која се једнако сматрује. У *загребачком језику* че-
хрватски *правопис* хрватска књижевност, а на српској страни: српскохрват-
ије се најављено *српски* књижевност и *Вуков правопис*, да неким концепцији
је да који је тајко стручјак усвојен *језан правопис* за *језан језик*.

Изваравно у тракицијама тва нароје који су *хор* отвођено, има чуно
егзистенцијалне тракиције које су је категоријална институција, али је
у сљедеј мутноди пајачним елементима снажне и рејствене. Кутно *јестив*
аки рејствене. Елементимаје тракицију котами и *Чара* која се тајко
има само груженuti. У којем облику? Дрео, да је рејтија ствар унутрашње
појединца, и да је први скицац че се неко раслека ма краст срамоти и
мучи. Јар не може више мити пропагната ни колективизација ни политичка ни
културна. Уважају језикову културну поступњу и ствара *узвијо* по-

протима савјете и ухарио по пеширу чаркината. С овим првом уједно ухарен је
ориентално правоставни ортодоксни метод, са овим јакшим западно католичким
методом. У тим стварима магаречем помоћи становништво републике, јер вера и
политика имају идентичних принципа заједничких са којима се тврдо држе или
типко споразумевају и вјерма и компромис су савиј вере и политике, а не
чврске уметности. У верском смислу србији се највеће име пребацивали: јена
тада ранију вено и њоровају ће вера превербајатно је и стоји даље као и од
гаванице. Србојански сељак ишао је и иша и даље излупта гогиће у покему
а у старини је за крст хришћанствима исписано на ковачим заславима
стобогорских борби. Срби нису ишли у крсташки ратове, више има је људи на
њих је у сто гилана. Али да ће сељак и јаље светковати је ратни и неком
нејасном осећајем ставот ће знам које петке и сртке које свеће стоне и
кише и тека, то се не може искоренити још док сточанема језика за споразув
мењаје, тој му не могнете јато викиши и сунце по језици и потреби свакога сеј
често свакога имаје и гајинство. Правоставне цркве никада саме улазиле у
discipline и морал пропорција и појединца и људи ратије је на жадост низак,
јена немаје сем некада за борбу — сваким ратника. Католичка црква је врто
паметно и кејто тајко чинила. ВаСПитни јатни је помоћни фактор у породинама
у школама. Затим она има многобројне припаднике, затим врто културно свет
тенство и монаштво здимајује свеје школе, затим центар Рима, граду
временом папску јурјаву буђе тржавину разграђује тадајом, али јурјавина јој је
још увек свет у свим континентима и морима. Ју ће борба бити тежа о тешкој
Католици у Хрватској и Боснији су тежи проблем у овим правоставним брз
ших и и свлачијих. Родитељи је са сопством и правостављем заплетеније од
Србије, зато шти се вером браните овим тврдинама, као већ по општеј српском
начину као револвером и пистојем. Двобој на снагу па боји онај ко не пото
трећа Тора је као у свему један специфични и уникум. Влатари су јој били
монаси свећи мудрени песники, који по шкотонски а Плетњи Црногорци
не баш увек много стручно убијју а вера је која је највеће значила и значи
У то није потребно утврдити и тиме је што се вере тиче отаџна. Јер онај ко
је узео бар кросно име да јужа и поштује није позицо стику свога сеја

Свештенических и бессмртних језичких блага и умро елегантно и поетски као
је ~~написа~~ свете трите саде године. Но неко зијате више се Ориент ~~близи~~.

Како ћоју ближе приближују се) Еонеће — реформу оми је осавио не умеко
ћести. Вук ћије знао да је Бога ни да прикуни за свештенике, ни да зајед-
ничку. Сваки сам у себи сам за себе — па ћоје стигне у реформи своје три-
чности тражи споразум са светом свештеником — али опет у језику који је
побогу као грчки за науку и љитиски у незаменивом ^{моделу} за ћанас за трансцендент-
ске борбе па ћоје ко стигне. Запад је већ пак Вукиста, сваком бихистички без-
заједничко свако за себе често не знајући јаки разлогога да им је борба
вуха и прогрес вуха на истом путу. Ми смо ћанас у книжевностима
философијама која се мучи свегистичкима, са бићима егзистенција пристиг-
тешија — што је вишо и мање живота и индивидуалност од симбола и разли-
чкој свет више да Сартра, али што је он јаки от најмоднијих инсталектом
и у философским и умственостима. Литература мучи се и мучи друга, саје ћаком чи-
вјаком порукама из стварности егзистенција свега што је предмет егзистент, м-
има у Татмуку егзистенцијализма има у Библији има у Успанишевима. Отако бо-
ји у овима сиромаху који је имао јаки ови и имао јако љубав на ког посети-
отро је и да је убити и почешио њоме да себе него чакога тројег. Тада
симболика паробода, свакијашко стварност чујимо научнитно разумљиво наразум-
љиву. Катедралитно, вак, категорија, срачуњиво вак сваке симболе. Ути бито-
је и у модерној уметности већ вако музичника због појеза из тог чечаг
натајимо г и позадиног наизгледног што је шта виска гимназија — чи то
безобличје — што је егзистенција све га што је ту људи животије биљка с
срећеја срећа пророчества митског и библјског. Карактер се најчешће вто т-
је мика не бари твој хришћанствате, Им обожавира теже: Волтер Гете
Клајст Фофмаситет, Кафка, пре Сартра. Им сирреализам, именујући већ апст-
рактну уметност у сликарству. И сад оно што нас у овом моменту зајима:
Сартр и многи други тоја егзистенцијализам на тројег има оваку замјену у
атмосферама неким новачима. А како је јако свој егзистенцијализам свако
у себи у бешти, у сваком покрету и односу; Јако неизправљен због нечега
прогонјен, због чега је ботесан због чечага генијалног чечага пророк | 36

нечега човекашине, и мијотски тај узбуџен Сарто почиве у Рокантану: пали је
капуник на којој сеци огњеваре: агистира. Јаке мукове потуживе, мешти круго-
ваго жив вити агистира рука се тргне мозак почива ка мисти. Приједу је
рви и тепаје боја. Огњевном тај агистанија узму вих бића што та агисти-
чка утроба која је истурила што пали јесте ова чокића кочу чита че-
нога шепа милиаде штипљке антре и рјука је и страдала ико свака малица
изворну утроба — теко мисти човек вих питање агистанија није то чега чи-
шта што сас је. Издра је звано како јачом рују своја мучка: Извораха
вти че ма пут. А бука је сву своја чува везо пут! стаки човек мора наћи
може ће ли пут да се смово организује у ћутаку и у говору. Натом путу има
језик народити и тај језик је пут тек саруз.

На је сувимо тају. Босна најуже најематничака пут
живела као у лону: ~~имаминија~~ и хоп братар и у чештији верско ни највеће
чаго пимтопаш као лону хрем, ~~и~~ богати Јаворији у нинтичарима и ребети Турији
и Срби ребети. ~~Босни~~ ће бити најематника от Султана у Рост ће ~~и~~
Кочић уметнички ребет од ~~глас~~ ти онупторе и наражог језика у ~~босни~~ ће пуби
папатити ме так који ће разбити не само ~~хабабургови~~ чаго ~~акстрику~~. ~~Србији~~
и то јуна овак она која прва зајрила у отровну јабуку ~~ре~~ тобоги за то да се
и за свејуха Словена. У ћутаку јигостајеја ти су они центрати који су
морали имати сиру да приводе парићарско то су уредаку јигостајајај
покрећенији аутруисти ~~у~~ је зето и језик постао најмочнији најшири најбољи
као основина почетак за ово што збором у утакмици и културном тзвоју им
да се истакне као најбоља ~~што~~

Се ли је један најжетни језик у неколико
република и покрајинама ~~која~~ у процесу настајања? Јасно. Који су начини
методи напости? Јасно је метод позајмиши, други метод коридиката треба
прилагођавање у говору и у кроз уметнички писаке ~~као~~ најжетности сви су ти
процеси прави животни процеси јогају се скоро неопрезни утичу се зати-
рући подако на све стране. Узимају по један књига из сваке од чврстих република
и семинарски издавате компаративно по један три стране. Родачнога

им заслужи позајмица ⁴ и платити мади прилагђавање чистољубљу. Дакле смо
у зулевим кондикцијама појединих творања и појединих различајних стилова
и начела. У тима ⁴ чистоти језика је јасна са извесним већ отраженим
результатима. У Србији су Туризму и књижевности скло па са свим
свим изгубили
Босански различајни језик и стил текуће и је јасни напустио. У хрватској
се формацијами најбоље губе у Волговима су скоро сваким честати. Различаји
карактеристични су сваке на формуле пренизност. Стак још не сукобује у и
богу различицама сматрану пренизну чистољубљу. Има писци који су са добром с
точношћу и држљивим бираним различицама и конструкцијама већ уградиј синтакси
буквјег књижевног језика који ће постати рутима незадржни остатици и око
уко и у њезгу.

Конфликти се дешавају на најснажнијим и најосетљивијим
местима. Језик је логика стиља и концепта. Ватра не гори у апракосима, него
ије треба стручно изговарати и из њих избацити ватру и снагу. Још није готов
велики академски ружник кој се дели у Београду и биће им треба да буде
једна ^{бука} ~~бука~~ скупина апаратура за конфликте, за поуздане, за поистоветне
Конфликтыма ^{друга} ~~друга~~ руководити и струководити и естетиком и музиком употребљавати
чесотиси за језик. Има их чакотико, али не вре посвоја госта честотица за све
поједином књигом језички јачом, стилом јачом. Чесотиси за језик морати би да
покажују ^{рече} ~~речи~~ здрави узбуну. Донда ће се писати у књижевности стварни стил
терманизам ј-јеван бенатни и још са тешком граматичком/литературском као што је гору
ће питање. Та наказа убија слух љускијама ^{рече} али она је сваки ^{рече} ~~так~~ штампача
стотину пута у четири републике. Узбуне снажније. Затим мости за у почињању
тако у ситним бенатима и покапљајући глас исправљају основаче за буку и
књижевности ту се чешати и освратити писци који и говори и пишу свој језик
чисто, а потпуно без престаса протазе књиге којесу писана чео је их је љуса-
тућинан који зна српско-хрватски и који по језику би исправљају најбоље
књижевности. Имај штампачима стварома које чесију писатеље језичка
које убија слух умиса, који је немогући језик. За утврђењу је потреба
тренинг стапац и снажан то се бар узас как је спорт животна скупина.

МОГУ РИТИ. Језик се у скаков покрајини норавати / говорати по јаркости неговати по народности, неговати појединачни утврдником. Уједините трубу и трубите сужбима трубите все кад се јединко једно пише успело мудре очима се рази. Политичко жаргожски израз букаст ушао у књижевни језик и ходе да озлччује у заночним ходи да буке психолошки терми ходи да буке ножнокрасна реч језичника који зно саставимо из четири републике биће раснош у чланосима. На узбима вратију и вестију / узбима же што му није тако Узбима из књижевника из доброте же превратници изменеју другог патежа језичика иже него му је сваједан уваја пријатеље и много пријатеља. Наредију се читају разни притози који кигле обајаја граматичких грешака. Рукопис кога је Свакапијејина и и слава република тога једног језика треба да негује са поштом и чујмо штаја свајај језик па да бити из четири највећих успеха. Међутим говори се на утиши сртваживо вјаже да говори се на сасвимом језику раним безличним језицима и столовима који сатарују слух то најденије чују човеково. Иланаторати треба таче језичке ситуације толико смо замртвили от спух . Но себе рази монографији језик ко језик не пати не разо нисебе. Ко себе не рази

Mrs — Четири књижевника исте републике исте народности, исте као што понекад бива пишу четири начине говора: четири врста стила. Толико различитији су обајаја неколики реченица познако је писан. Како да не буке у четири републике једно сечам покрајина и различних говора и стилова говорених и писаних како да не буде разлика у боји звука у калемим говора у речнику у чланосима из страног језика који је ту био појављен и при њему или се влешћу у руци — различити. Када ће о књижевном језику једно званије и једна књижевна чистота, обично је и тогично је да говорити о различицама. Да ће то ког нас се мора. Ми смо федерација, а то се најими законом писац пати за револуцију али звалагаји чисмо. Што је различично, треба у добром избору, у пробаним складовима да се употреби и употребљава у писаном језику и стилу. Говору разлике морају остати боја вокалагустичка или програнизност сугласника, точачни израз кад је чешти најмилји или најовратнији стил и када остане да у писану језику мора бити контрат избора, ток једно и друго

ДРУГО је уће у кре и потез и чистану форматну срећеству која штије су настани
за рок и број форматна срећеству и не утичу на стил и врсту језика, сваког
тужног приповедачког елемената. Задничко је за укорењеност језика да све
те замје, већито скупирамо је странана миса македонији веру, језик, а зно
онда мало. Тури су у Босни и Херцеговини теко били посланти корем су пр
језик примати чули, природно. Становништво није говорило турски ни са њим
веру су македонији
позволом ни без позвоте. У Војводини, ни веру ни језик. Јаки који су гратови
изваси тужничку меску избегавају нарочног језика, били су скобови патњачи
у основи некултурног света који може без материјелог језика, без свести и осе-
ћања шта је и штавима вијеј чо има материјелог језика. Но уок су Војводски сим оби-
чавији места аустријских официра, нико није говорио немачки а на граници гово-
ричи четвртијен језик, како је то јошто Медијиму овде тврди, према Аустрији
нарочитих проширију кренешије стварије некултурном народу онда је македонски језик
теко ревојко да је било и чештаско како су неки људи знали македонски и жадо
како су гијали тим више што војводина која је баш у језичком смислу имала по-
несније највећи значаја Бранка Змај Јако Костић она је постријут и говорила са
близ погрешан македонски српски језик. Цејас је то прошиност, саветују језички
имјајући. Загреб, који има најјачу преводијачку квалификацију, поступа са
својим језиком и вртоје јаместиво и вртоје јаместиво. Он га крузе и тораћује
ати би и ту од њега да њига морато бити разговарајући и утврђивајући
искусства, и колики број читалца поважава примије и начин, који засепају
у питања квалификационог језика без обзира да ли ће бити један или више.

~~Квалификациони језик није ни језик ни език ни језик ни македонски језик~~

Није јако зголовор. Ако је народ хомоген, није то вртоје, тако је да је о квалификационом
језику сличан покрајини, онда вртоје. То је квалитет и стажема уметничке радобите
и ако се изработи онда крупна уметничка творчина. Народ главни био бы
уметничка сарадња кроз повремено централисан квалификациони рок. Задничници збор-
ник у којем би био и првог истога текста умјерене величине, раден од писана
ис четири републике. Наредно, морате би ходије постоје разговори уговори македонских
културних људи са чима преоснажија то најугу татничном или ђиритичном

30

је не могу београдски је не могу за гребачки или загребачки стил. Превики са
таким правили чакавко најбоља проба што њени језик може у напору да
пренизност чепоту звучну вредност језика семантику највећи језички спомидници
не покупија. Такви ратово би најбоља истражи тешкотву употребе је-
зичким употребама у смислу доказног порекла старости израза чија употреба
у самом организму језика, чакто што осетљив језичар вимау кога не може сре-
јети и колико је то граматички уобичајено или прописано и токатно употребљавано.
Много пута ће оимах бити речено гајтраба ухватити конлизу у шаку и
ишчунпето је.

чако замишља тај процес што отмак сматра да и излоготе матекат или заменити језик који хартија чини иницијативи или реформише. Но ^{зашто} још нико никада није чинио проблем решено, ван се сви ~~напусти~~ тако и сваки важиоји процес свог језика ти је ватре са ~~твојим~~ или са извршта твојим морама, сви престанти да буду акутам мора површити себе са свима својим акцијама и смештјама. Правилос ће ~~бати~~ у којем од та четири говоре има највише језичке снаге. Но ће наратив у свома има ~~маче~~ но у другима, да показвају и покажу ће се живим језиком што гој хоће.

Како је то чинио са ~~силом~~ језика. У научницима и физичарима и биологима сваким формулама, тако спеченичним језиком. У људским наукама у философији никада више не треба да је и ојезику, о терминологији, о прецизностима које стуже појму, сукњу званичнику. Ту је и као језик са својим тетом, са својом сопственом спеченичном најснажнијом снагом, самосталан независан штоби. У највећности у уметничком језику баш ту је сматра да постоји са својом сопственом као самосталан штоби, као склопитори коме сликату боја. Језик и сопственост су исто. Звучни слогови могу бити идентични у различним језицима, али сопственост је она плава језика и она нашег заједничког језика који смо високо уочили језичке групе. Сопственост је као највећи члан највећих мора члан.

Ко ће најбољи свари Грк се и тим бавити: пристоји и својој реторици, али је оштро језичку мистерију от погичке, ривичке, речијске, табличисају појма искључи и у паралелној језичку реченичност сукњу, објашњеши чиме наговештават посредством разног говоја от њих објективног и на исти начин близијег убрзаша чиме склонијима. Реч са бејбодом значи са тима који често то је језик који је у једном и у другом и у третом случају, разуставља овај ток.